Zbiór opracowań
Teczka Zs St. Łagockiego

Słowa: F. Nawrowski.
Marszowo

JAK ROBOTA TO ROBOTA

Ukł. głos. i mel. Ks. Prof. Chłondowski
Fortep. Ks. K. Lewandowski

1. Dyszą piersi, błyszczą o-czy, iskry sypią się z pod młota, dudni kuźnia, raz dwa, raz dwa,
2. Z czół pot płynie, no-gi mdle-ją, poprzez piachy brnie piecho-ta; piersi naprzód, " " " "
3. Słychać nowej Pol-ski hasło: „Furda trudy, grunto-cho-ta!" głowa w górę! " " " "

jak robo-ta, to ro-bo-ta! dudni kuźnia, raz dwa, raz dwa; jak robota, to ro-bo-ta!
" " " " " piersi naprzód, " " " " " " " " "
" " " " " głowa w gó-rę, " " " " " " " " "

Marsz. – Słowa: X. F. Błotnicki.

NASZA PIOSENKA

Fel. Nowowiejski.
Fortep. Ks. K. Lewandowski.

/to w Kielcach/

1. Czy w Po-znaniu, czy w Warszawie, czy we Lwowie, czy też w Wilnie, jednej wielkiej służym sprawie, nieugięcie, wiernie, pilnie!
2. Czy to w pra-cy czy w zabawie, czy w warsztacie, czy na ro-li, " " " " taki-taj, jaki dobrej doli.
3. Czy-ś jest prostak, czy we sławie, czy-ś bogaty, czy u-bo-gi, " " " " jedne nasze wspólne drogi.

Jeden duch w nas, jeden znak, Krzyż i biały Polski Ptak!

Wstęp.

(z) (x) rall.

a)

b)

Marsz. – Słowa: W. Szalay-Groele.

WYCIECZKA

W. Szalay-Groele.
Fortep. Ks. K. Lewandowski.

Hej, hej, hej, hej!

a)

1. Na wycieczkę cała zgraja, dzielne druhy śliczne pieśni wyru-szają na wycieczkę na daleką wyruszają wraz.
2. I – dą, idą, maszerują, wyśpiewują, a przed nimi, hen za rzeką, ponurzy, ciemny las.
3. Ej, to ruchy, mocium-panie, każdy stanie, pięty bolą, progi pieką, stopy okryt kurz.
4. Dwieście kroków ojdy zrobili, co pięć kroków krople potu z czoła cieką, czas odpocząć jui.
5. I tak dalej i tak dalej, już się strasznie umęczyli, ledwo z nich ze wysty duchy ze zmęczenia hej!
6. Gdy wieczorne błysły zorze, w pędzie tym maszerowali; a ni druhy, lecz piecuchy hej!

b)

a) Tra-la, la la la, tra-la, la la la, tra-la, la la la, tra-la la la la!

b)

Marsz. Słowa: Ks. L. Kasperlik, /na wzór żartobliwej wł. piosenki/

PIF! PAF! PUF!

/canzone popolare burlesca/

A. Schinelli.

1. Od Tatr do fal Bał-ty-ku ro- dzina myśmy
2. Prę-żymy mięśnie nasze i kartu-je-my
3. Wo-limy wprawdzie pokój i radość budo-

jedną; gdy kroczym w zwartym szyku, przed nami wrogi bledną. Choć bohate-rem być, nie
ducha, jak czyni młode ptaszę, choć wiatr przeciwny dmucha. By stoczyć z wrogiem bój, ko-
wania; to więcej ma u - roku, niż sztuka ce-lo- wania. Lecz gdyby jakiś wróg chciał

ta-tuaż to jest
~~ruszać twoje~~ sprawa, ~~zwiać musi nadziat huk~~! Oj-czy - zno ma! ~~zwiać musi nadziat~~
nie-zna wprawa, więc, trzeba znosić znój, Ojczy - zno ma! więc trzeba znosić
ruszać-tuo-je prawa, zwiać musi nadziat huk! " " " zwiać musi nadziat

bić, Oj - czy - zno ma! Pif, paf, puf! Celnie mierzyć umie zluf
znój, " " " "
huk, " " " "

pif, paf, puf! cały nasz waleczny huf! Pif, paf, puf! każdy

go-tów wroga prać, lub za Oj - czy - znę ży - cie dać!

KOMINIARCZYK

Lekko. (staccato)

Mel. W. Wojnarski.
Harm. X. K. Lewandowski.

a)
1. Chociem brzydki, chociem czarny, ciem chłopak grzeczny; nie dbam wcale o wdzięk marny, dość, że poży- teczny.
2. Co by to na świecie by-to, byłby nas nie stra-to-ze mnie; dla tej myśli wszystko miło! uszczęśliwia- jakże to przy- smiała.
3. Zawsze mnie ta myśl ożywia: na świat korzyść cała wartość człekiem cnocie, w pracy rozszerzy- jemnie!
4. Kto pra-cu-je w cnota pocie, zawsze godzien jako morze, szczęście zapę- ca-ty-
5. = O-to, Księżę Inspektorze, masz zasługę ko-ro-nę, i obfi-te, wnione!

b)

tukże 8

c)

Wstęp.

Lekko, wyraźnie.

tukże 8 (wszystko); powt. jak jest.

(gdy mal. jednogłos.)

MARSZ

Tempo marsza
M.M. ♩ = 100

W. Kania.
Fort. x. K. L.

1. Hej, prezentuj broń! I da-lej na koń! Do-li-na-mi, do-linami, pagórkami
2. Gra ka-pe-la, gra: bum, bum, trota ta! Hej, żołnierskie, hej żołnierskie płyną śpiewki,
3. Któż tam pędzi, kto? Hej, to Tur-ki są! W górę szable, w górę szable, czekać znaku

popę-dzimy, po-pę-dzimy szwa-dro-na-mi. Marsz, marsz, marsz, marsz, marsz, marsz!
szumią z wiatrem, szumią z wiatrem chorągiewki. " " " " " "
Wcwał czwórkami, wcwałczwórkami do a-ta-ku! " " " " " "

WSZYSCY WRAZ

Słoneczny marsz

Tempo marsza. Mel. popularna. H.K.L.

Wszyscy wraz, wszyscy wraz zaśpiewajmy marsz. Hej, bracia, wraz –, niech każdy z nas – zaśpiewa dziś słoneczny

marsz – Pieśń niechaj brzmi –, niech słońce lśni –, w słoneczny szlak niech wiedzie nas. Ton –, jak wielki

dzwon – niechaj rozbudzi w sercach moc; z pieśnią naszą niesiem słońce tam, gdzie mrok i noc.

Gra, gra trąbka gra tratata tatata ta A dusze niech chło – nąć mi – to – ści czar, a serca niech pło – nąć jak o – gnia

(na imieniny:) niech miłość wciąż – ta – czy nasz bratni huf, niech ży – je nam Wódz nasz we – so – ły i

żar; gdy mi – łość po – tą – czy nasz bratni krąg, nie zbraknie do pra – cy ni serca, ni

do końca

zdrów, niech ży – je nam Wódz nasz we – so – ły i zdrów!

rąk, nie zbra – knie do pra – cy ni ser – ca, ni rąk!

ŻOŁNIERSKA KAPELA

Tempo marsza. M.M. ♩= 80.

T: B. Kossuthówna. Mel.: W. Kania. H: XKL.

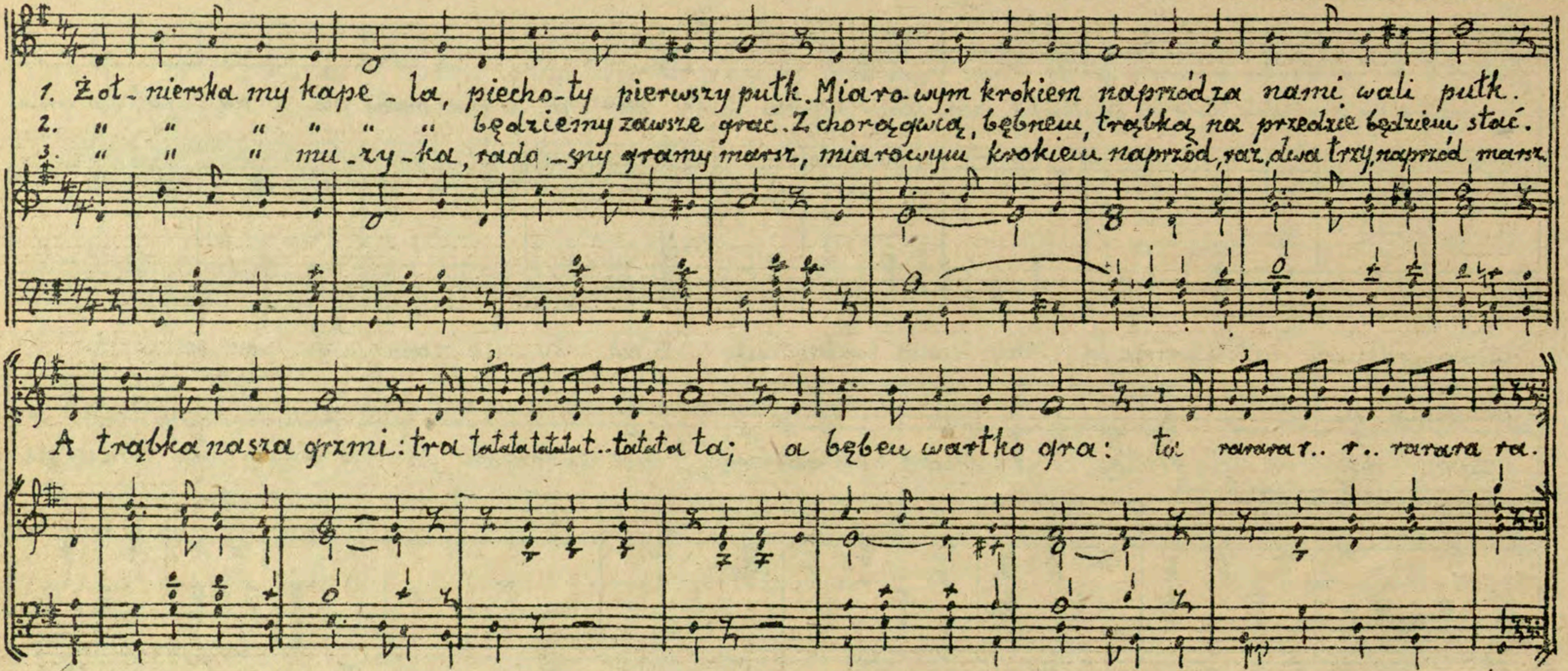

KIEDY RAZEM SIĘ ZBIERZEMY

Umiarkowanie. Kanon 2-głos. Słowa i muz. C. Krych. H: XKL.

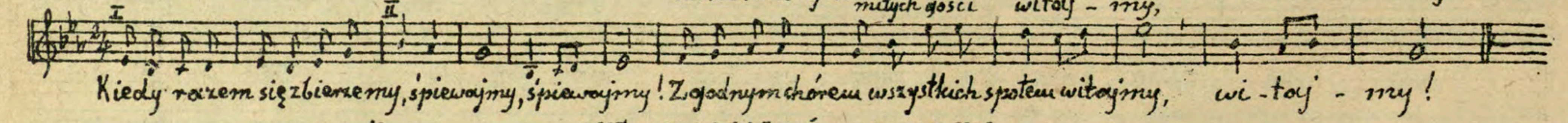

NIE SŁUCHAŁAŚ MYSZKO

Dość żywo. T: W. Betza. Kanon 4-głos. F. Nowowiejski.

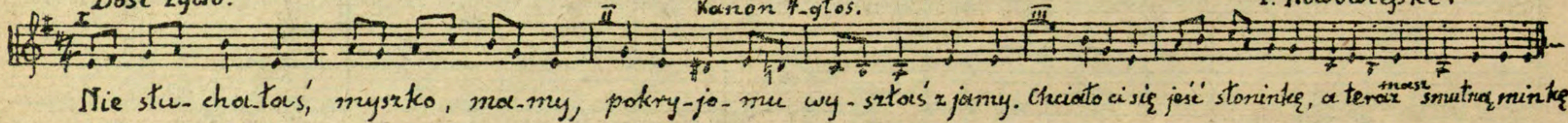

NIECHŻE LECĄ NASZE PIEŚNI

T: B. Szczepanikówna. Wesoło. Na jeden głos. M: S. Bugajski. Fort: X.K.L.

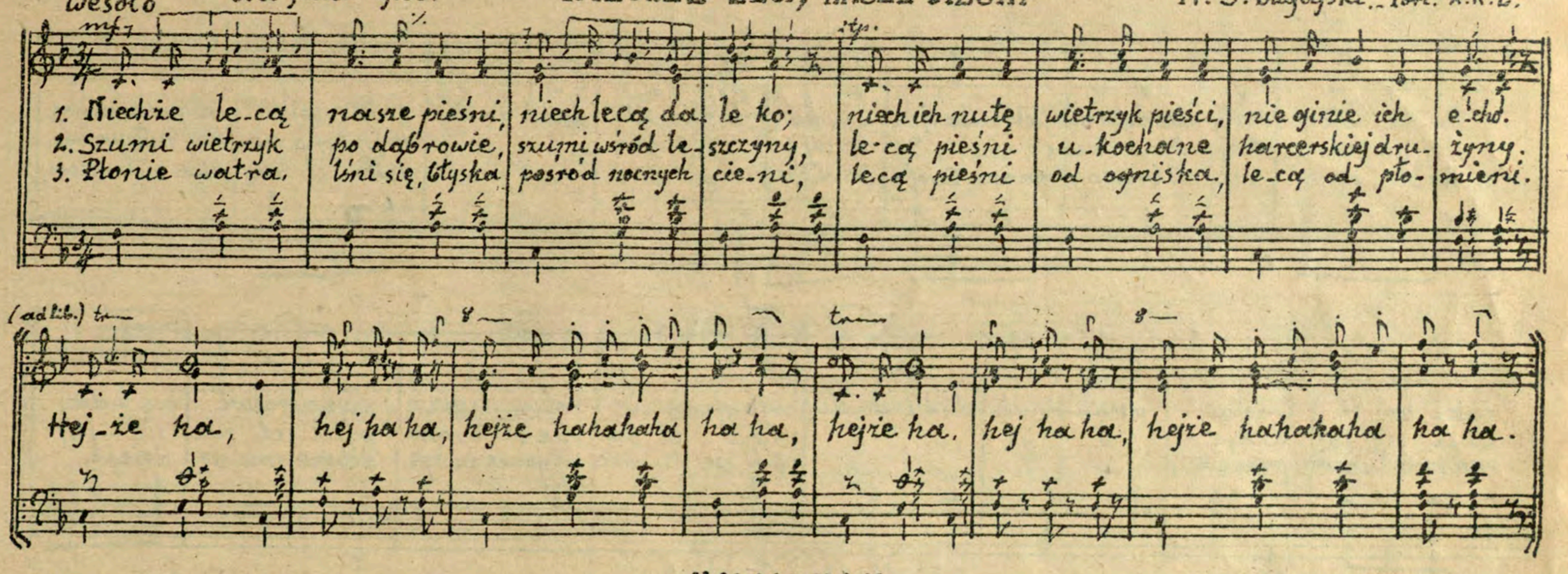

KUJAWIAK

Umiarkowanie. Na jeden głos. Mel. lud. Fortep. X.K.L.

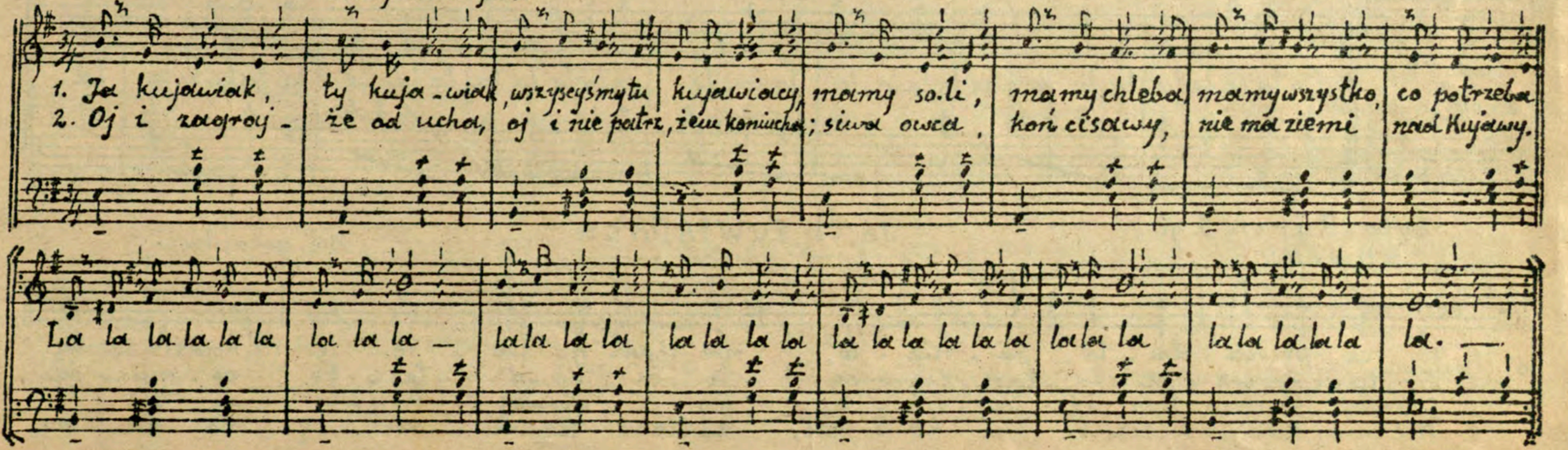

PIOSENKA O MŁYNARZU

Żywo i rytmicznie. M.M. 𝅗𝅥 = 160.

Mel. lud. z Poznańskiego. – Ił. X.K.L.

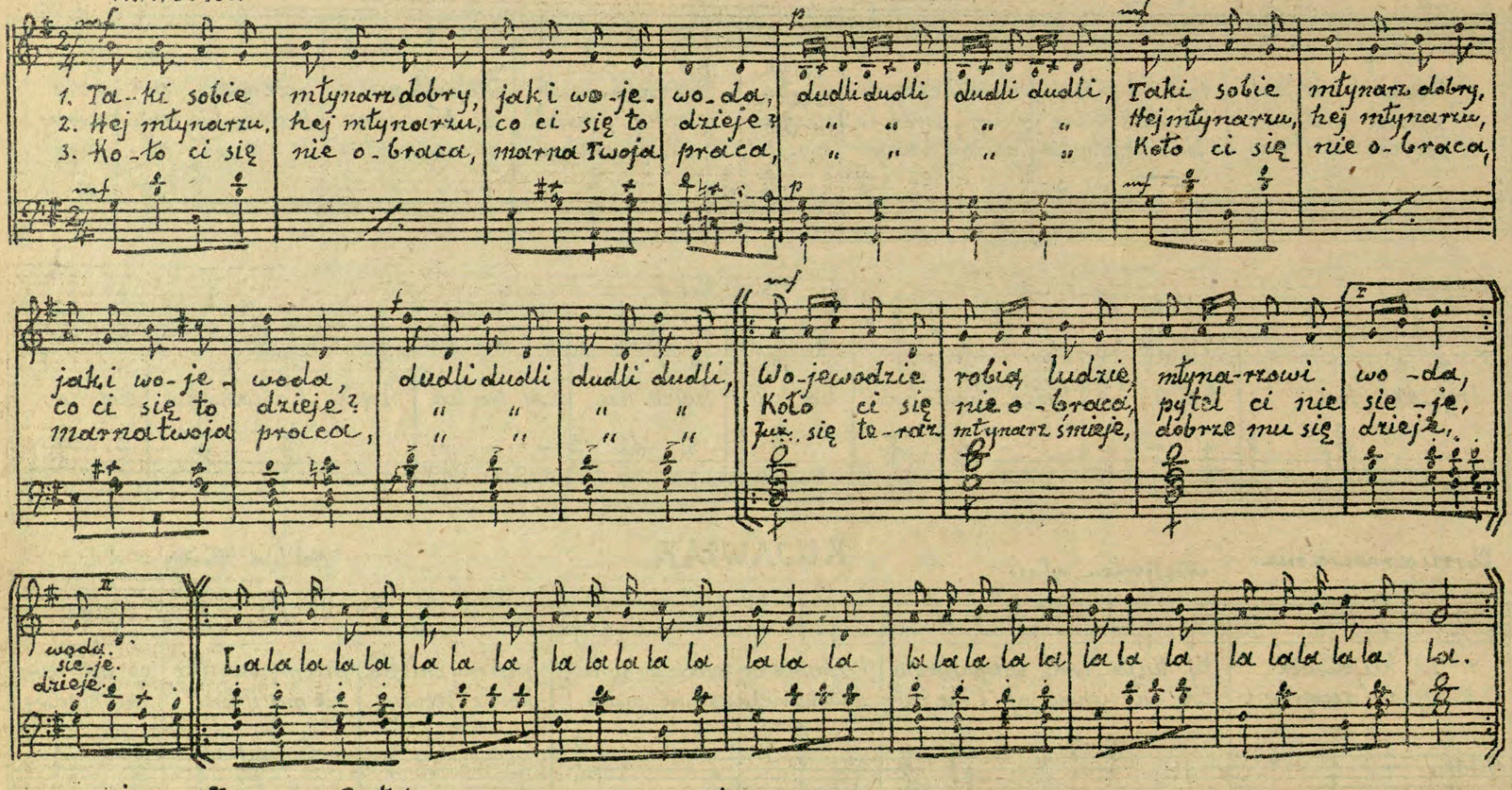

JA CI POWIADAŁA

Żywo / Kanon 2 gł. / M.M. 𝅗𝅥 = 160.

Mel. góralska.

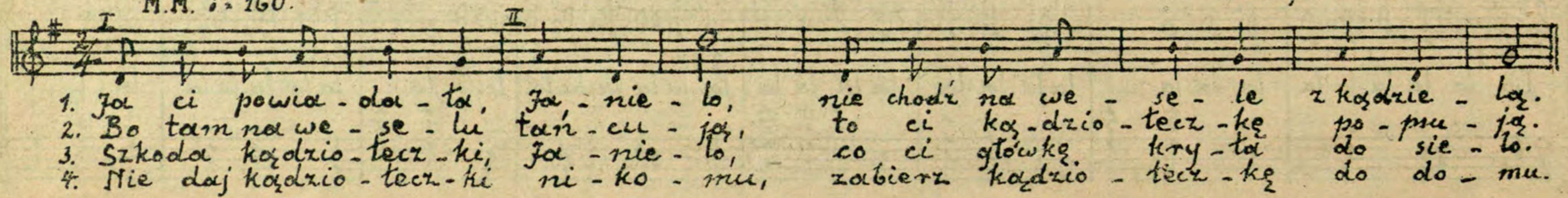

OJ, ZAGRAJTA NAM POLECZKE

Umiarkowanie.

Oprac. T. Sygietyński

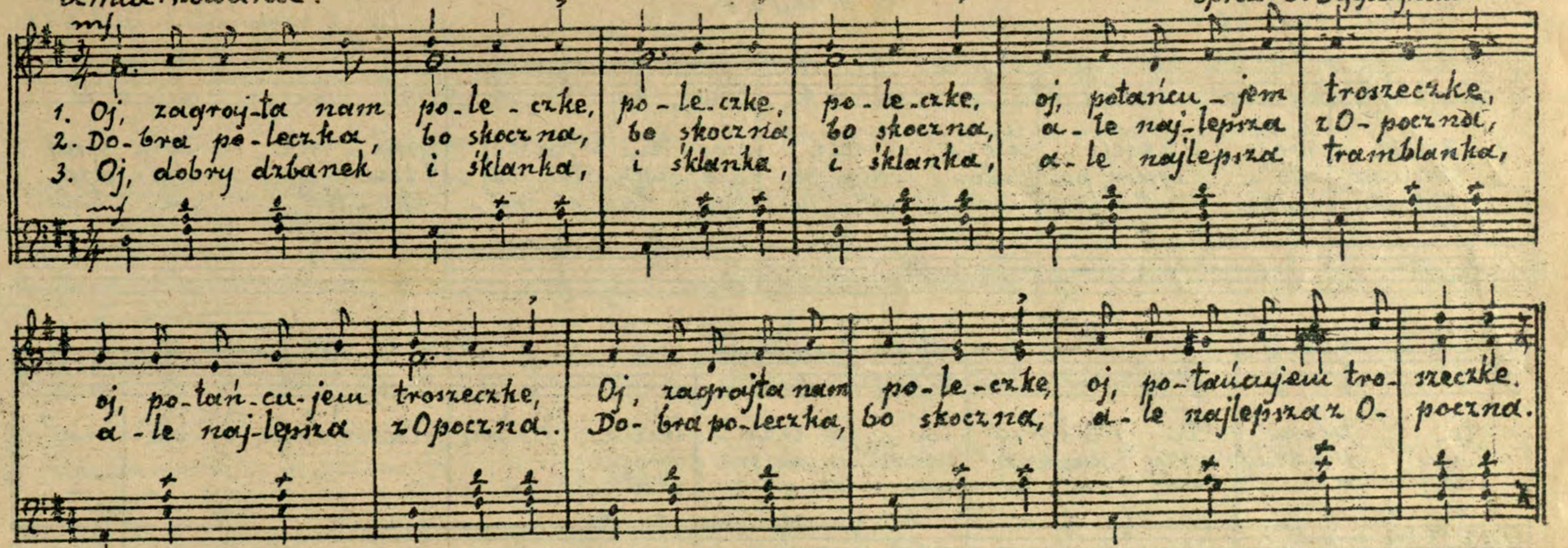

TANCUJ, TANCUJ

Żywo.

Słowacka mel. lud. / Fortep. X.K.L. /

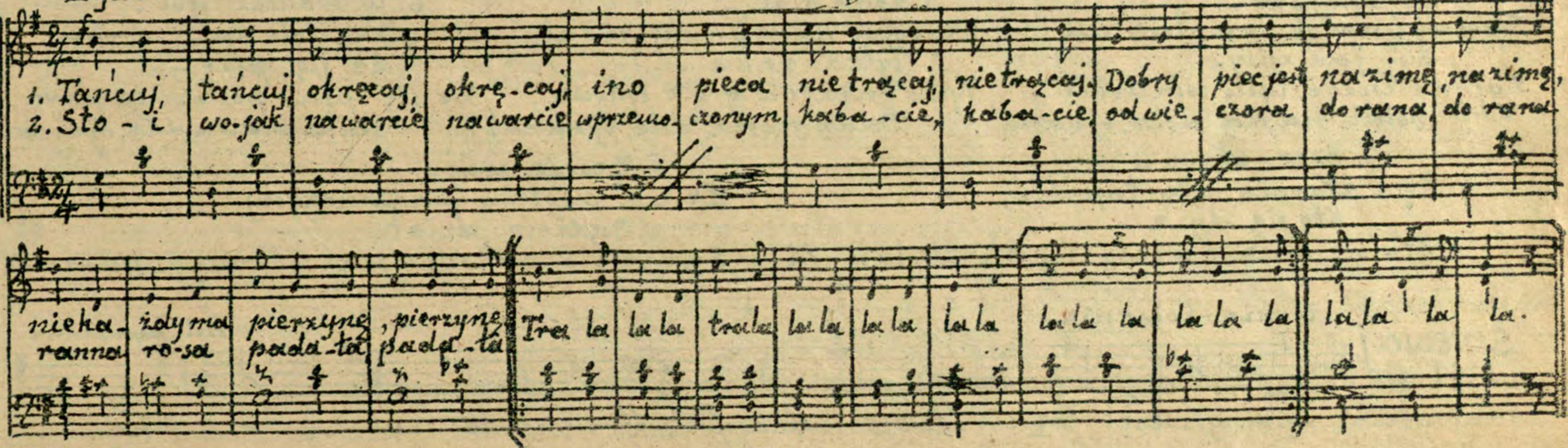

Nierbyt szybko.

U WÓJTA

Mel. X.A. Chlondowski /Tart. X.K.L./

1. Żeście wój- żeście wój- żeście wój-tem w naszej gmi-nie, to-śmy
2. Wam po gło- wam po gło- wam po gło-wie tej wój- towskiej cho-dzą
3. Sot-tys wo- sot-tys wo- sot-tys wo-ta o po- da-tki, a tu

cresc.

tu, tośmy wszy, chodzą wieś, a tu tu, tośmy wszy, chodzą wieś, a tu tu na uza- wszystkie nasze wie-sniok je o- lenie; Dolar troszki; " statki; " naszą dola, oj da- " " " " " na! " " " " "

4. Sprzedoj ser-
Sprzedoj serdak ze sweterkiem,
Żyj jak wilej-
Żyj jak wilga tyjm wiaterkiem
Dolaż nasza dola, oj dana!

5. Kogo stać-
Kogo stać na szklankę piwa?
Tylko rek-
Tylko rakarz w oczy optywa;
Dolaż nasza dola, oj dana!

6. W środku siot-
W środku siota taka droga,
Że się psu-
Że się psu pośliźnie naga;
Dolaż nasza dola, oj dana!

7. Ręce ztam-
Ręce ztamie w tej topieli,
Kto się drze-
Kto się drzewo wieść ośmieli; - Dolaż itd

8. Żeście wój-
Żeście wójtem namaczony,
Bądźcie dziat-
Bądźcie dziatkom na obronę; - Dolaż itd.

Śpiewaj, wesel się

Umiarkowanie.

Mel. popularna.

kanon 4-głos. Śpiewaj, wesel się i śmiej, niechaj głostwój się roz-le-ga, hej, o hej!

Żywo.

PSOTNY WIATR

Mel. J. Mocklackiewicz /#: X.K.L./

1. A ten psotny wiatr na podwórze wpadł, chuchnął, dmuchnął z całej si-ły,
2. Małe ptaski znów z krzykiem wpadły w rów, zamoczy-ły żół-te brzuszki

aż się kurki zabrudziły przestraszyły czystenożki;

ko-to płotu przytucnę-ły, zięble łapki i do domu podwinęły, krzyczą: kre, kre, kre, wiatr nas porwać
aż ojś mama łamen-tu-je, je zwo-tu-je, gę-gać: gę, gę, gę, przezię-bi-cie chce.
się.

WYLECIAŁ PTASZEK

Umiarkowanie.

Mel. T. Mayzner /#: X.K.L./

1. Wy-le-ciał ptaszek z zobro- wą, usiadł na rynku, Kra-ko- wa, a - sa ta da ra sa,
2. A na tym rynku w Kra-ko- wie, domy sta- a ptaszek na gło- wie,
3. I zatoń- czy-ty raz, dwa, cry-ty, to sam zat- siedzi i pa- trzy, raz, dwa, trzy,
4. A kiedy

a - sa ta da ra sa, usiadł na domy sta- a ptaszek to sam zat- ryn-ku nę-ty siedzi toń-czyt Kra-ko- na gło- i pa- raz, dwa wa. wie. trzy. trzy.

Kanon 4-głosowy.

Z werwą. Mel. lud. angielska.

Niech żyje, niech żyje nam.

niech żyje, nie-chaj żyje nam.

KONCERT ŻAB

X.A. Chlondowski.

Dość żywo.

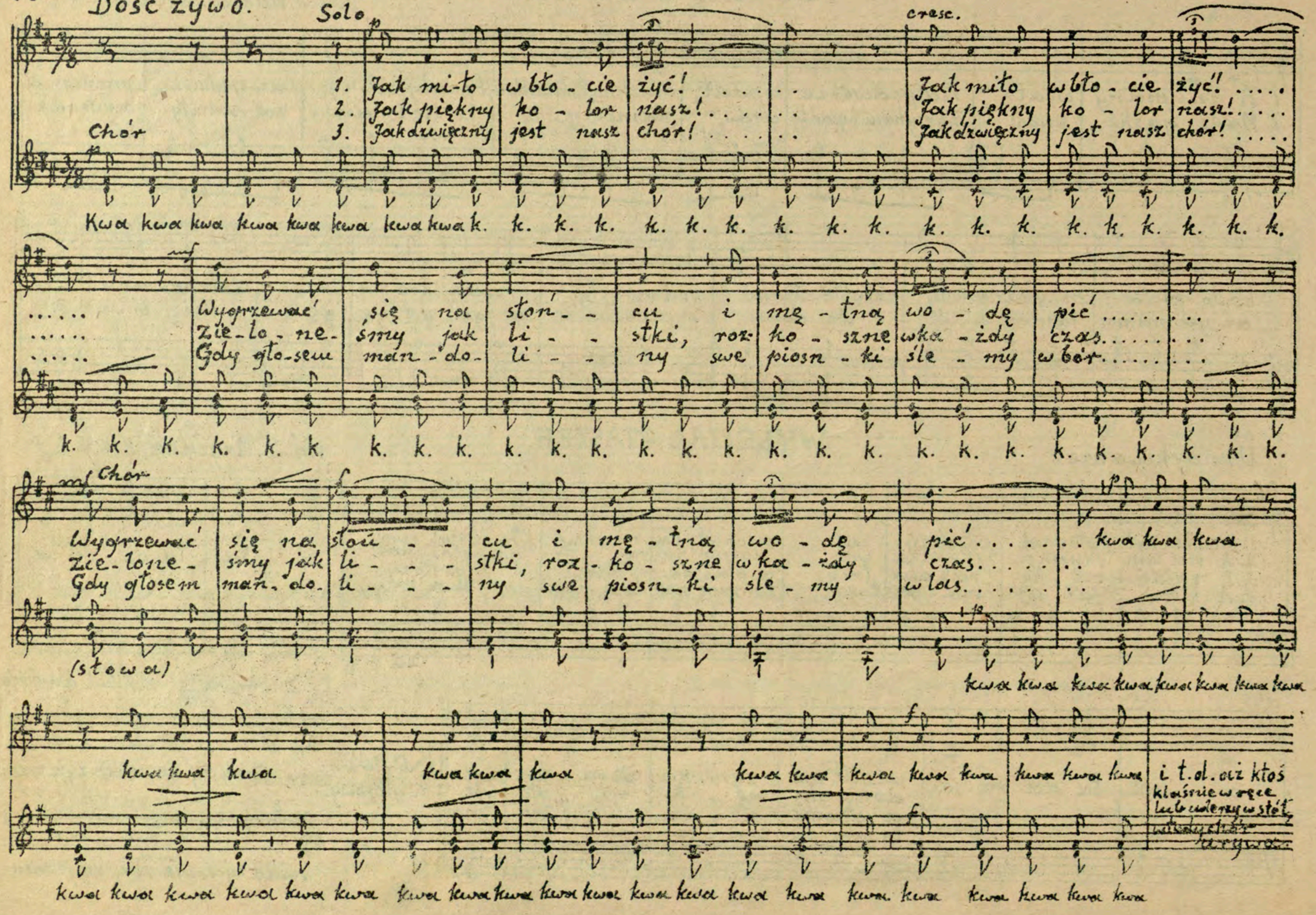

RAZ KRASNALKÓW TRZECH

Z przejęciem T.M. Kownacka

Mel. J. Dargiel /H: X.K.L./

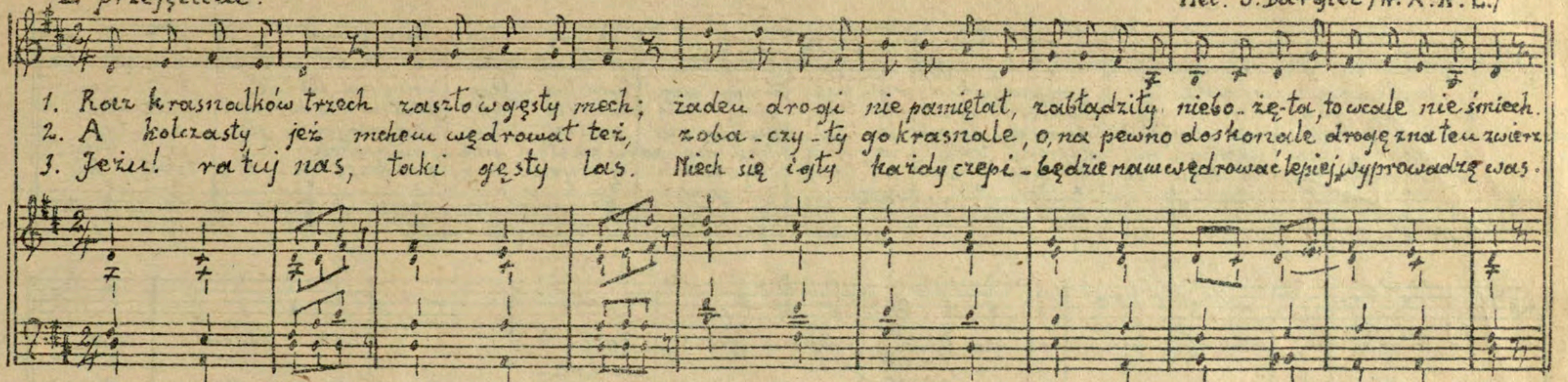

P. K. S.

X.J. Grzywaczewski.

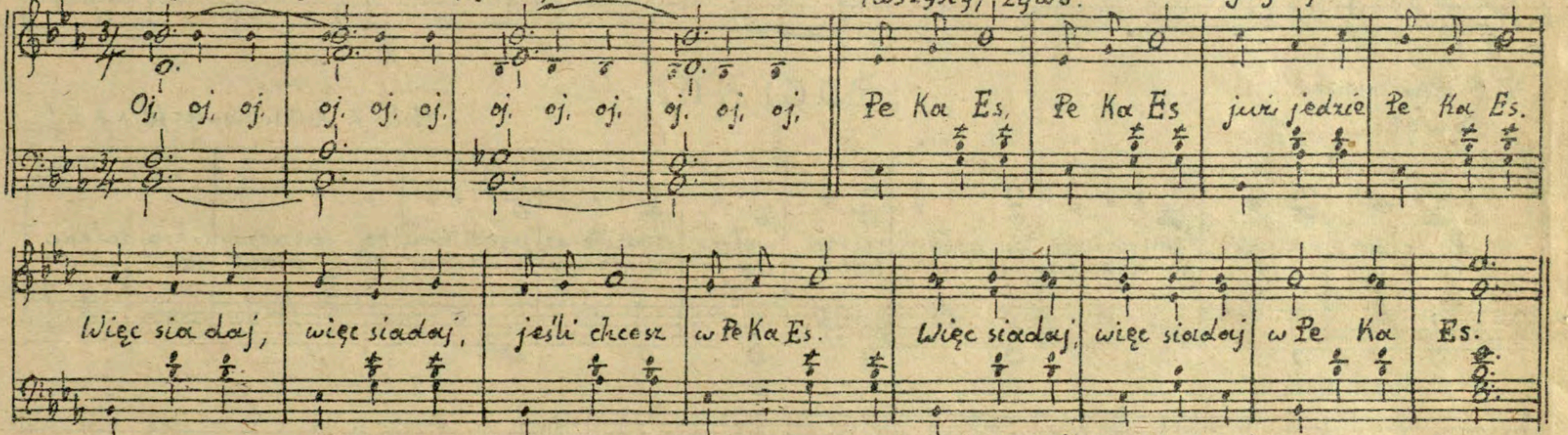

Jeden woła:

1. Lecz panie, gdzież mam siadać?
2. Lecz panie, tam duszno!
3. Lecz panie, sufit nisko, gdzież mam głowę schować?
4. Lecz panie, cały obiad wytrząsłem dzisiaj w czasie jazdy!

Jeden lub kilku odpowiada:

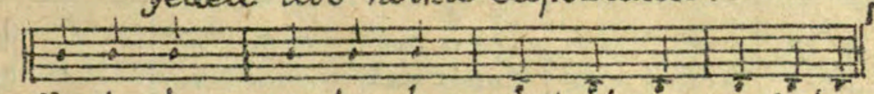

Następnie wszyscy:

Na kole, na kole, na schodkach na dole. „Pe Ka Es..."
Na dachu, na górze, powietrze jest świeże. „ stąd.
Zapaskuj pan ładnie, a z dachu nie spadnie. „
Nie szkodzi, to zdrowo, zjesz obiad na nowo. „

Wesoło. T: R. Pisarski.

MUZYKALNY ZASTĘP

Mel. M. Wasowski /H: X.K.L./

1. Je-den druk w zastępie gra na oka-ry-nie, drugi wca-tym hu-fen rogy na fle-cie stły-nie.
2. Trzeci ma klarne-cik czwarty wiolon-cze-lę, piąty swój kontra-bas przyno-si w nie-dzie-lę.
3. Szósty dmu-chaw trąbkę co mów płucach pucha mu polisz-ki, wrdymają się rzy-ty.
4. Siódmy mo-siężny-mi dzwoni tale-rz-ki. Siedmiu nas w zastę-pie muzykan-ci są mi-
5. Sami mu-zy-kan-ci i same we-sot-ki, gdy wświetli-cy gra-my, podskak-ku-ją stat-ki.

tak-ki tal-lent dłopoł ma, że na flecie basie piękne gra: /Solówki
" " " " " " trąbce " " instru-
" " " " " " że w or-kiestrze " " mentów/
stołek tańc-ze każdy ma, piękne gra, taki talent
talent ma, tańczy, skacze, gdy się gra: " " "
" orkiestra
a-le talent
ma!
gra!
ma!

T: F. Kiwelowicz

Powoli.

POCIĄG

Mel. J. Macklakiewicz /H: X.K.L./

1. Po-ciąg sa-pie, tchu nabiera, tchu nabiera, rusza wolno, pędzi teraz pędzi teraz. Hej, jedziemy w kraj daleki
2. Po-ciąg ciągoj dudni, pociąg brzęczy, pociąg brzęczy, teraz stoi-je, czy się zmęczył? czy się zmęczył? Oj, nie zmęczył się on wcale.

poprzez góry, poprzez rzeki. Pędzi pociąg, co ma tchu, Na bok, zdrowie! tchu tu tu tu, tu tu tu tu, tu!
stoi krótko, pędzi dalej. Pędzi dalej co ma tchu, Wkrzydale-ki. " " " " " " " " "